

Nieuwsblad

RECENSIE. 'Oma vergeet-mij-niet' van Theater Tieret: De wolken in het hoofd van oma Vergeet-Mij-Niet ****

Eendjes voeren in het park: oma, samen met Lente, in de winter van haar leven.
© Theater Tieret

In 'Oma vergeet-mij-niet' brengt figurentheater Tieret een thema als dementie met luchtige tederheid naar een jong publiek. Gelukkig niet het zoveelste kinderachtige en flinterdunne flutverhaal: Tieret bewijst met veel respect hoe volwassen een jeugdvoorstelling kan zijn.
Guy Van Vliet

Oma houdt van haar kleindochter Lente, rijstpap met bruine suiker, lange wandelingen en de eendjes voeren in het park. Ze geniet ook van het kijken naar die grote bloemkoolwolken, waarvan ze elk type bij naam kent. Maar er groeit een geheim dat ze liever stilhoudt. De aanvankelijke sluiers in haar hoofd worden stilaan stapelwolken, die één voor één de lichtjes van haar geheugen doen knetteren en doven. Hoe wandel je ook weer naar het park? Waarom kwam ze niet eerder op het idee om ook eens bruine suiker op de rijstpap te doen? Oma worstelt met een wereld die ze steeds minder herkent. En Lente moet omgaan met het besef dat voor oma de winter van haar leven is aangebroken.

Een thema als dementie bespreekbaar maken voor kinderen vanaf vijf jaar? Theater Tieret doet dat wonderlijk mooi. In handen van Joost Van den Branden is oma van bij de start een pop van vlees en bloed. Hierdoor ontstaat meteen een nauwe band tussen oma en Lente (Michèle Even). Dankzij het uitstekende en suggestieve spel voelen en begrijpen de kleintjes in het publiek wat er gebeurt, terwijl het grote publiek ontroerd wordt door een intiem en innemend verhaal.